

er hverken Student eller Candidat eller Magister, og ikke heller har han nogen anden saadan Grad; han er slet og ret Seminarist og dersom det „for en Mand i en saadan Stilling“ skal bethyde „for en huusmandsfødt Seminarist“, saa kan det være, at i Manges Dine vilde 600 Rd. være en meget passende og ikke alene en passende, men en rundelig Understøttelse. Jeg mener imidlertid at vi skulle see meget lidet hen til, i hvilken Stilling Manden er, thi det kommer os ikke synderlig ved; man skulde snarere see hen til, hvilken Betydning han har for Samfundet, om han har den Betydning, at dette Lovforslag i det Hele taget er berettiget som en Godkjendelse af de Fortjenester, han ganske uimodsigelig, og jeg troer at turde sige uimodfagthet her i Thinget, har af Samfundet. Dersom hans Betydning er saa stor, at han fortjener en saadan Godkjendelse af os, af Rigsdagen, saa skal han have den, og have den uden Hensyn til den Stilling, hvori han for Diebliffet befinder sig, uden Hensyn til hans smaa og ringe Aner og til hans saa og ubetydelige Examinering; den skal da heller ikke tilmaales ham karrig og derfor mener jeg, at det Æneste og Naturligste, og det, som er uden al Fare, er at bringe ham ind under Pensionslovens Bestemmelser. Det er altsaa til dette, jeg skal tillade mig paa det Kraftigste og Varmeste at raade det ærede Thing, medens jeg ligesaa indstændig skal fraraade begge de stillede Endringsforslag.

Æscherning: Jeg vil haabe, at man bliver opmærksom paa, at det, som den ærede Rigsdagsmand har sagt, saa godt som heelt og holdent, idetmindste i alle sine væsentlige Dele, ikke er rigtigt og aldeles ikke hænger sammen med den bestaaende Lovgivning og den bestaaende Ordning af de nærværende Forhold; thi saa vil hele hans Forsvar for Loven, som den er kommen til os, og hans Angreb paa Endringsforslagene falde bort. Jeg kunde for den Sags Skyld gjerne lade være at forsvare Endringsforslagene, eftersom jeg ikke engang har været med at stille dem; men da den ærede Rigsdagsmand har henviist specielt til mig og da det er rigtigt, at de indeholde i en

væsentlig Grad den samme Betragtning, som jeg har gjort gjældende ved Sagens første Behandling, skal jeg ikke unblade at udtale mig. Naar han især har gjort opmærksom paa, at man ved at gaae ind paa Endringsforslaget skaffer Justitsministeren en Indflydelse paa et Institut, der efter sin Natur er privat og bør forblive privat — da er jeg fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand om, at det efter sin Natur bør være og at det er privat. Men lægger den ærede Rigsdagsmand da ikke Mærke til, at det har fralagt sig sin, saa at sige private Charakter og at Justitsministeren er gaaet ind paa til en vis Grad at fralægge det denne ved at stille Institutet saaledes, at det raader over Afgjørelsen af hele Spørgsmaalet om Pensionen. Derved taber det i Virkeligheden sin private Charakter; naar Institutet havde afflediget sin Lærer, fordi de ikke af den ene eller anden Grund længere kunde blive sammen eller fordi han ikke længere kunde holde ud at arbejde, kort sagt af hvilken som helst Grund, og saa Justitsministeren kom til Thinget og sagde: „Her er en Mand, der har gjort Staten væsentlige Tjenester, nu er han afflediget fra det private Institut, de have ladet ham gaae under de og de Betingelser, men det forekommer mig, at han har saadanne Fortjenester af Staten, at vi bør give ham en Understøttelse eller Pension, eller hvad man vil kalde det,“ saa laa Sagen for saaledes, at vi kunde sige: Lader os sørge for, at Institutet kommer til at staae affondret fra Staten i sin private Skikkelse, derved at vi kun understøtte Manden og ikke have med Mandens Stilling at gjøre, thi den blande vi os ikke i, ligesaa lidt som i Skolen; men lader os see paa hans Fortjeneste som Mand, og derefter dømmen og lønne. Man skal lægge Mærke til, at den Lov, som her foreligger, ikke kan gives nogen virkelig Anvendelse; Pensionsloven forudsætter jo visse bestemte Tjenesteaar med kongelig Ansættelse; der kunne vi altsaa sige, at Loven træder til og giver ham den Ret, som den kongelige Ansættelse skulde medføre; men vi forudsætte dernæst en vis Beregning af Lønningen, givne under visse Betingelser, saa at Lønningen gives her, efter hvad der er opført som Lønning paa Finantsloven. Nu er der ikke for dette private